

оные, кои-то съ въ Аустріј родени, пакъ по-
сле приминали и ся заселили въ Сърбіј — че
ако ще да бѣдѣть по рождение-то си, языкъ-тъ
си, а найпаче и законъ-тъ (религія-та) прави Сър-
би, кои-то ся тукъ или въ какво-да-е занимание
находаха, или пакъ бѣхъ стажъли въ слажбѣ
държави. Тая мързость въ Сърбіј върхъ тѣхъ,
кои-то Сърби-тѣ иматъ, има си различни начала.

Всѣкій народъ има природно нѣкакво отврѣ-
щаніе спротивъ странцы-тѣ и спротивъ тѣх-
ны-тѣ обичаи и спротивъ тѣхно-то облекло,
чрезъ кои-то ся различватъ отъ обикновение-то
народно, а нарочно, ако тіи странцы станутъ
да не почитать, не вардять и почти мразятъ на-
адеты-тѣ и употребленія-та народны; както что
ся и. пр. случва като не вардѣть или даже по-
чинятъ да ся смѣятъ на вѣрозаконы-тѣ посты,
въ повѣданіе-то съ женскій-тѣ полъ съвсѣмъ
слободно ся впускатъ, кое-то ся струва на на-
родъ-тѣ като нѣкакво соблазнително нѣщо, ако
станутъ да ся надмѣтватъ и прецѣняватъ, а
туземцы-тѣ (въ земљ-тѣ) съвсѣмъ малко прецѣ-
няватъ, кои-то ся за тѣхни-тѣ очи много прости
и необразовани струватъ и проч.; — таки по-
добни примѣри има безбройни. Разумни-тѣ че-
ловѣцы въ Сърбіј признаватъ това въ прочемъ
сами, че съ много добрины сторили на Сърбіј
тыя Швабы. Правителство-то прїимѣ таки
человѣцы още непрестано, и ще бѣдѣть при-
нудени да струватъ това чакъ до тогава, докѣ
то ся тѣхни-тѣ отъ кѣдѣ науки-тѣ и искуства-та
не умножатъ и тыя имъ вече не бѣдѣть потрѣ-
бни; тогава ще премѣжкнатъ и всички-тѣ тѣхни
тѣжбы и негодованія спротивъ това.